

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/145/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6711212633
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2012:6711212633.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v právnej veci navrhovateľky : C. A., rodená W., narodená XX.XX.XXXX, bytom XXX XX R., R. E. XX, zastúpená splnomocnenou advokátkou JUDr. Dášou Brázdilovou, so sídlom Advokátska kancelária Brázdil & Brázdilová, so sídlom 960 01 Zvolen, Trhová č. 1, proti odporcovi : Q. A., narodený XX.XX.XXXX, bytom XXX XX R., R. E. XX, zastúpený splnomocnenou Advokátskou kanceláriou Ulianko & Holčík, s.r.o., so sídlom 960 01 Zvolen, Námestie SNP 41, IČO : 36 856 517, o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov na čas po rozvode k maloletému dieťaťu : N. A., narodená XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpená kolíznym opatrovníkom: Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny vo D., o odvolaní navrhovateľky zo dňa 09.03.2012 proti rozsudku Okresného súdu Zvolen číslo konania 6C/147/2011-102 zo dňa 26.01.2012, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o povinnosti otca prispievať na výživu maloletého dieťaťa z r u š u j e a vec mu v r a c i a v tomto rozsahu na ďalšie konanie.

Vo zvyšných výrokoch zostáva rozsudok nedotknutý.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd manželstvo navrhovateľky a odporcu rozviedol a upravil práva a povinnosti rodičov k maloletej N. A. na čas po rozvode manželstva a to tak, že maloletú N. A., narodenú XX.XX.XXXX, zveril do osobnej starostlivosti navrhovateľky a uložil odporcovi povinnosť prispievať na výživu maloletého dieťaťa počnúc dňom právoplatnosti výroku o rozvode manželstva mesačne sumou 66 eur, ktorú je odporca povinný platiť k rukám matky maloletej vždy do 15. -teho dňa toho- ktorého mesiaca vopred. Súd mal na základe vykonaného dokazovania preukázané, že sú v danom prípade splnené zákonné podmienky pre rozvod manželstva, manželstvo je už dlhodobo len formálnym zväzkom bez toho, aby boli plnené základné atribúty manželského zväzku a z postoja navrhovateľky súd mal za zrejmé, že manželstvo účastníkov konania je trvalo a vážne rozvrátené a nie je daná perspektíva tohto manželstva do budúcnosti. Maloletú N. zveril do osobnej starostlivosti navrhovateľky, pretože v tejto otázke sa zhodli obaja účastníci konania. Pokiaľ súd upravoval vyživovaciu povinnosť odporcu k maloletému dieťaťu na čas po rozvode manželstva, vychádzal z mesačných príjmov navrhovateľky i odporcu, ako aj ich osobných a majetkových pomerov, v nadväznosti na odôvodnené potreby a vek maloletého dieťaťa. Súd v odôvodnení rozsudku konštatoval, že nespochybňuje dôvodnosť a opodstatnenosť nákupov vecí u každého z účastníkov konania, v zásade však musel zobrať do úvahy zárobkové možnosti a schopnosti otca maloletého dieťaťa a z doručeného mzdového listu za rok 2011 (18.10.2011) súd zistil čistý priemerný mesačný príjem odporcu v sume 423,67 eur. V čase rozhodovania súdu odporca bol dočasne práceneschopný a odkázaný len na nemocenské dávky a to vo výške priznanej Sociálnou poisťovňou vo vyčíslennej sume 285,85 eur na mesiac. Súd potom vzhľadom na takto konštatovaný mesačný príjem odporcu určil, že je v jeho súčasných možnostiach a schopnostiach prispievať na výživu maloletej N. výživným v sume 66 eur mesačne tak, aby neboli vážne ohrozené jeho základné existenčné nároky. Nakoľko sa obaja rodičia vedia dohodnúť na podmienkach styku otca s maloletou, súd styk otca s maloletou N. neupravil. O trovách konania súd rozhodol s poukazom

na ustanovenie § 144 O.s.p. a nepriznal právo na náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov a to s poukazom na charakter konania - o rozvod manželstva.

Proti rozsudku okresného súdu vo výroku o určení výživného na maloletú N. A. podala navrhovateľka v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Uviedla, že súd nespochybnil výdavky, ktoré mu predložila a zdokladovala v konaní a ktoré opätovne v odvolaní vyčíslila. Poukázala aj na tú skutočnosť, že od 01.01.2012 už spláca po 50 eur mesačne poskytnutú pôžičku od zamestnávateľa. Namietala, že vzhľadom na všetky vyčíslené výdavky spojené so starostlivosťou o maloletú súd určil výživné odporcu vo výške 66 eur mesačne, pričom v zmysle rozsudkom Okresného súdu Zvolen č.k. 11 P 7/2011-34 zo dňa 07.07.2012 má odporca v súčasnej dobe platiť výživné na maloletú mesačne v sume 175 eur. Od poslednej úpravy výživného, teda od právoplatnosti predmetného rozsudku dňa 05.08.2011, nedošlo k takej výraznej zmene pomerov, aby súd znížil výšku výživného zo sumy 175 eur na sumu 66 eur mesačne, teda znížil výživné skoro o dve tretiny a to bez bližšieho zdôvodnenia a to len s poukazom na nemocenské dávky, ktoré odporca poberá. Navrhovateľka namietala, že v konaní sp. zn. 11P 7/2011 Okresný súd Zvolen zohľadnil a pripočítal k príjmu odporcu aj čiastočný invalidný dôchodok vo výške 182,30 eur mesačne, pričom v tomto konaní ho súd opomenul, ani v dôvodoch rozsudku sa s ním nevyporiadal a potom podľa názoru navrhovateľky aj nesprávne ustálil výšku výživného pre maloletú. Navrhuje preto, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku o určení výživného na maloleté dieťa na čas po rozvode zmenil a rozhodol tak, že odporca je povinný platiť na výživu maloletej N. A. sumu 175 eur mesačne vždy do 15.- teho v mesiaci vopred k rukám matky.

Odporca, ani kolízny opatrovník maloletého dieťaťa, sa k odvolaniu navrhovateľky nevyjadrili.

V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu vo výroku o výživnom na maloleté dieťa podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil a vec mu v tomto rozsahu vrátil podľa ustanovenia § 221 ods. 2 O.s.p. na ďalšie konanie.

Rozsudok prvostupňového súdu vo výroku, ktorým súd manželstvo navrhovateľky a odporcu rozviedol, vo výroku, ktorým zveril maloleté dieťa do osobnej starostlivosti navrhovateľky a vo výroku, ktorým súd rozhodol o trovách konania odvolaním napadnutý nebol, preto v tejto časti nadobudol právoplatnosť (§ 206 ods. 2 O.s.p.).

Vychádzajúc z ustanovenia § 24 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z.. (ďalej Zákon o rodine), v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa ustanovenia § 62 ods. 1 a 2 plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa ustanovenia § 62 ods. 4 a 5 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Súd pri rozhodovaní o rozsahu vyživovacej povinnosti oboch rodičov voči maloletému dieťaťu vychádza zo zákonných kritérií obsiahnutých v citovaných ustanoveniach Zákona o rodine. Je preto povinný

čo najúplnejšie zistiť majetkové a sociálne pomery tak na strane povinného rodiča, ako aj rodiča, ktorému dieťa bolo podľa rozhodnutia súdu zverené do výchovy a opatery a zistiť i ďalšie okolnosti majúce relevantný vplyv na vyhodnotenie reálnych schopností a možností povinného rodiča prispievať na výživu maloletého dieťaťa. V nadväznosti na takto zistený skutkový stav, po zvážení a zhodnotení odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa, potom súd stanoví, respektíve upraví rozsah vyživovacej povinnosti, adekvátne na zistený skutkový stav.

Vyživovacia povinnosť odporcu k maloletej N. bola upravená na čas do rozvodu manželstva rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 11P/7/2011 zo dňa 07.07.2011, ktorým bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej N. od 01.01.2010 do 31.03.2010 mesačne vo výške 100 eur, od 01.04.2010 do 31.12.2010 vo výške 175 eur mesačne a od 01.01.2011 do 28.02.2011 vo výške 100 eur mesačne. Od 01.03.2011 bolo súdom určené výživné v sume 175 eur mesačne, ktoré odporca pravidelne navrhovateľke uhrádzal spolu so zameškaným výživným v mesačnej splátke 50 eur. Okrem posudzovanej vyživovacej povinnosti nemá ďalšiu vyživovaciu povinnosť ani jeden z rodičov.

Súd pri úprave vyživovacej povinnosti rodičov je povinný zohľadniť všetky relevantné skutočnosti u každého z rodičov. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu a po preskúmaní veci v rozsahu podaného odvolania konštatuje, že prvostupňový súd rozhodol o vyživovacej povinnosti odporcu k maloletému dieťaťu na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu a tým aj nesprávne právne vec posúdil.

Z obsahu listinných dôkazov obsiahnutých v spise je zrejmé, že v čase vyhlásenia rozsudku prvostupňový súd pri zhodnotení majetkových pomerov povinného rodiča - otca maloletého dieťaťa - nevychádzal zo skutkového stavu aktuálneho v tomto čase. Možnosti a schopnosti povinného rodiča súd hodnotí predovšetkým s ohľadom na jeho dosahovaný príjem zo všetkých zdrojov. Pokiaľ ide o príjmové a zárobkové pomery na strane otca okresný súd, vychádzajúc z obsahu odôvodnenia rozsudku, vychádzal z príjmu otca, ktorý dosahuje u terajšieho zamestnávateľa R. B. D., s.r.o. so sídlom v R., kde sa jeho priemerný čistý mesačný zárobok pohyboval za obdobie marec 2011 až september 2011 v priemere v sume 423,67 eur mesačne. Súď ďalej v odôvodnení výroku o určení rozsahu vyživovacej povinnosti zohľadnil aj príjem odporcu poskytovaný mu Sociálnou poisťovňou pobočka Zvolen ako nemocenských dávok, keďže odporca bol od 18.11.2011 dočasne práceneschopný a vznikol mu nárok na nemocenské vo výške 9,52847500 eur na deň, čo za predpokladu 30 dní predstavuje mesačnú sumu 285,85 eur. Pokiaľ však ide o povinnosť súdu skúmať príjmové pomery povinného rodiča komplexne, je nutné konštatovať nedôslednosť okresného súdu a dôvodnosť odvolacej námietky navrhovateľky, že súd neskúmal, ani sa nevyporiadal pri rozhodovaní s faktom, že odporca poberá (od 01.01.2010) čiastočný invalidný dôchodok, ktorá skutočnosť má nesporne vplyv na konečné rozhodnutie súdu pri určovaní rozsahu vyživovacej povinnosti odporcu k maloletému dieťaťu. Navrhovateľka pritom už v návrhu, pokiaľ opisovala skutkový stav, uviedla, že okrem príjmu z pracovného pomeru odporcu poberá aj invalidný dôchodok od Sociálnej poisťovne - ústredia, Ul. 29. augusta 8 Bratislava vo výške 182,30 eur mesačne. Rovnako táto skutočnosť vyplynula aj zo správy kolízneho opatrovníka maloletej zo dňa 08.11.2011, v ktorej je okrem príjmu odporcu plynúceho mu zo zamestnaneckého pomeru konštatovaný aj jeho invalidný dôchodok, ktorý by mal poberať vo výške 182 eur mesačne. Súď pri skúmaní príjmových pomerov odporcu však nevenoval pozornosť tomuto pravidelnému mesačnému príjmu, neverifikoval si jeho aktuálnu výšku a predovšetkým, ani ho pri zvažovaní súčasných možností a schopností odporcu pri určení jeho vyživovacej povinnosti nezohľadňoval.

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd v čase rozhodovania nemal v dostatočnej miere preukázané všetky okolnosti majúce vplyv na vyhodnotenie pomerov predovšetkým na strane otca maloletého dieťaťa. V konaniach starostlivosti o maloletých súdu vyplýva zvýšená dôkazná povinnosť v zmysle ustanovenia § 120 ods. 2 O.s.p., teda súd je povinný vykonať všetky dôkazy ktoré majú prispieť k čo najúplnejšiemu zisteniu skutkového stavu veci a preto skutkový stav a pomery zistené v konaní neobstoja.

Z uvedeného potom je zrejmé závažné pochybenie okresného súdu, ktorý rozsudok vyhlásil a odôvodnil na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu. Odvolací súd pritom zdôrazňuje, (s poukazom na ustanovenie § 154 ods. 1 O.s.p.), že pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Bez zohľadnenia výšky všetkých dosahovaných pravidelných príjmov odporcu nemohol okresný súd

pravdivo a objektívne vyhodnotiť pomery povinného rodiča maloletého dieťaťa a je zrejmé, že súd v rozpore so znením ustanovenia § 154 ods. 1 O.s.p. pri rozhodovaní nevychádzal z rozhodujúceho stavu v čase vyhlásenia rozsudku.

Súd prvého stupňa zatiaľ neúplne a nedostatočne zistil podstatné okolnosti majúce vplyv na rozhodnutie o vyživovacej povinnosti odporcu, odvolací súd tak s poukazom na ustanovenie § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil odvolaním napadnutý rozsudok vo výroku o vyživovacej povinnosti odporcu k maloletému dieťaťu a v súlade s ustanovením § 221 ods. 2 O.s.p. vrátil vec okresnému súdu v tomto rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Vo zvyšnej, odvolaním nenapadnutej časti, zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov X : X.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.